

LA PACDEFENDANTO

N-o.37. NEREGULA INFORMA CIRKULERO POR ĈEĤOSLOVAKIO Januaro 1955

MIA KREDO AL LA PACO

P. Alfredo MACEK, I. kanoniko de la Sankta Venceslao Kapitulo en MIKULOV, ŝtata archivestro kaj metereologo en MIKULOV, membro de la estraro de la Distrikta komitato de pacdefendantoj:

Multfoje mi jam prelegis pri porpaca batalo, en Mikulov, en Brno kaj ankau en Přerov. Ĉi mi konstatis la profundan senton de la homaro por la paco. Paco gardas ĉiujn verkojn de la homoj kaj ankau la verkojn de la konstruantoj de vera homara socialismo en kiu ĉiuj homoj estos fratoj kaj malamikeco malaperos. La Paco gardas infanojn, patrinojn kaj la familiojn, arton kaj sciencon, ĝi gardas nian hejmon kaj gepatrandomon. Milito ĉiujn verkojn, kiuj estas kun granda peno konstruitaj, nur detruas. La paco estas profunda sento de homa koro.

Ĉiu esperantisto devas gardi, verki kaj goji pro paca laboro, ĉiu esperantisto devus esti pacamanto. Kontrausentante li farigus malamiko de nia granda majstro, kiu fondis Esperanton por unuigi la homaron en grandan pacan familion.

Pro tio, ĉiuj ĉeĥaj kaj slovakaj esperantistoj unuigu en nia granda familio de la ĉeĥoslovakaj esperantistaj pacdefendantoj. Tia laboro por la paco en la mondo, kian alportis la anĝeloj al Betlehemo/lau la kristana religio: rim, de red./ne estas malhonesta aŭ nur politika, tia laboro estas vere homa kaj kristana agado - laboro althonesta kaj bela.

Ni ne permesu okazigon de terura atom-kaj hidrogen-bombmilito kiu pereigus niajn urbojn kaj landojn. La Moskva-deklaracio vere estas „Magna Charta” de pacaj in-

tencoj de popoldemokratioj. Ne miru, ke la popoldemokratioj havas armeojn! Ili ne estas por detruo blinde kaj kruele, ili havas la taskon nur defendi siajn landojn kontraŭ ĉiu, kiu dezirus ataki la pacan vivon de niaj popoloj.

Ho, kiel estus dezirinda, ke malaperu ĉiuj tiuj armeoj en Okcidento same kiel en Oriento!

Ĉeĥoslovakaj esperantistoj amu la pacon! Verku, pregu kaj batalu ĉiuloke kaj ĉiamaniere por la defendo de la mondpaco!

Komentario de la redakcio:

K-do. pastro Alfred MACEK estas jam malnova esperantisto. Antau tri jaroj, kiam fondigis nia esperantista pacmovado, li estis unu el la unuaj, kiuj tuj aligis al nia movado kaj farigis entuziasma leganto de nia bulteno. Kiam fondigis antau unu jaro la MONDPACA ESPERANTISTA MOVADO en Sankt Pölten, pastro A. Macek aligis ankau tie kaj farigis abonanto de "PACO".

Nun li skribas, ke li ĉiam kun malpacienco jam atendas la alvenon de niaj pacgazetoj, kiujn li ofte dufoje sinsekve tralegadas. Se vi kredas, ke nia k-do. pastro kanoniko A. Macek povus per prelegoj kontribui al via peresperanta porpaca movado, li estas preta ankau tiun taskon plenumi. Kompreneble la anganto devus pagi al li la vojaĝelspezojn.

Interesuloj, kontaktu rekte kun li. La adreso estas: K-do. Alfred MACEK, kanovník, MIKULOV, Moravio. Ne forgesu aldoni repondpoŝtmarkon.

MODELAJ SOLDATOJ

Oni ofte aŭdas paroli pri "armeoj de paco", sed ni povas al vi fakte prezenti du verajn pacarmeanojn:

Estas la soldatoj, k-doj Kiril Vičev KOLEV kaj Asen Ivanov DOČEV el Bulgario. La urbon kie ili deĵoras ne konvenas menci. Ili estas jam aktivaj membroj de MONDPACA ESPERANTISTA MOVADO kaj en la senco de nia MEM-manifesto ili gvidas rondeton de 25 soldatoj kaj oficiroj/popolarmeanoj/ al kiuj ili instruas rekte en la kazerno Esperanton. Ĉiuj estas abonantoj de ESPERANTISTA-LABORIS "TO/el Francio/kaj ankaŭ abonantoj de "PACO". Kun tiuj k-doj eblas kontakti pere de k-do Boris Angelev VELEV/peranto de MEM/, Stalin str. 5, GOCE DELČEV, Bulgario. Propag. materialo dezirata.

BLINDULO GVIDAS ESPERANTOKURSON POR VIDANTOJ

K-do František BŘEZINA en Žďár nad Sázavou estas malgrau sia blindeco fervora esperantisto. Dum la germana invado al ĈSR li estis pro sia persista Esperanto laboro suspektita kaj arestita. Resanigante post la liberigo li revenis al sia ŝatata ĝkupo kaj raportas nun jene pri ĝi:

Mian kurson partoprenas nun 9 personoj. Ĝi okazas ĉiu merkredo de la 19. horo en la urba muziklernejo. Pere de flugfolioj, ricevitaj de nia blindula revuo "Aŭroro" kaj post 3foja disaŭdigo fare de nia urba kaj uzina radio, mi plue propagandas Esperanton. Mi sukcesis konvinki la aŭtoritatojn de nia Distrikta Nacia Komitato, ke kursoj de Esp-o servas al la paco. Sekve tiu komitato pagas la kursejon. La kursanoj jam komencis korespondadi kun eksterlando. La unuaj tri ricevitaj respondoj kaŭzis grandan gojon kaj kuragigas la aliajn. Estus dezirinda, ke niaj kursanoj ricevu ankoraŭ pluajn kuragigajn leterojn. Tiajn eblas sendi al jena adreso:

K-do František Březina, Kurs Esperanta, Hudební škola, Ž Ď Á R nad Sázavou, Ĉeĥoslovakio.

EKSTERLANDAJ GEK-DOJ ATENTU!

En Ĉeĥoslovakio estas granda intereso pri la broŝuro "BAPTO DE CARO VLADIMIRO" de K.H. Borovský, eldonita en Kanariaj Insuloj. Kiu povas sendi al nia redakcio tiun broŝuron ricevos por unu ekz. 1 jarabonon de nia bulteno. Ni povas akcepti mil ekzemplerojn kaj ankaŭ ni kapablas liveri 1.000 jarabonojn rekompence al eksterlandaj gek-doĵ.

Ĉeĥosl. gek-doĵ, kiuj deziras mendi tiun broŝuron, anoncu tion al la redakcio per poŝtkarto.

SPERTOJ DE ĈEĤOSLOVAKA MUNTISTO

Jam de longe mi ne vizitis pian Esp-klubon en Plzen, sed bedaurinde ne estis ankaŭ oftaj la tagoj, kiujn mi povis travivi hejme en mia familio. Dum tutaj du jaroj mi ĉiam vojagis kaj laboris ekster nia urbo. La muntista profesio havas siajn mallumajn flankojn, sed ankaŭ lumajn. Pri la lastaj mi volas al vi iom rakonti el esperantista vidpunkto.

Se mi jam diris, ke mi dum 2 jaroj vojagis kiel muntisto, mi devas ankaŭ menci, ke dum tiu tempo mi laboris preskaŭ en ĉiuj ĉeĥoslovakaj regionoj kaj ĉie mi trovis eblecon kaj okazon paroli esperante, ĉar mi tiun okazon serĉis kaj ankaŭ ĉiam trovis. Multfoje mi havis veran feliĉon, ĉar mi trovis esperantistojn ankaŭ tie, kie mi ilin apenau supozis. Ofte mi havis okazon defendi Esperanton kontraŭ diversaj personoj, kiuj akre kaj mi povas diri, ankaŭ demagoge kontraŭis ĝin. Estas vere ridinda afero, ke tiuj personoj neniam havas faktajn argumentojn kontraŭ nia lingvo kaj movado. Estas eble interesa, ke tiuj kontraŭuloj estis ĉiam gravaj funkciuloj, kiuj fine ne sciis kion respondadi al mi kaj al la auskultantoj de nia debato, kiuj ĉiam forte interesigis pri Esperanto, ĉar ili havis nek okazon ĝis nun audi ion pri nia lingvo kaj la homoj, kiuj ĝin uzas.

Vi certe pardonos al mi nur mallongan rakonton pri pasia kontraŭulino de Esperanto. Eble antaŭ unu jaro mi vojagis en rapidvagonaro hejmen el Ostrava. Mi dormis en angulo de la kupeo. Ankoraŭ 3 aliaj

vojaĝantoj troviĝis en mia kupeo. Kiam la vagonaro haltis en Česká Třebová aliris virino, proksimume 35 jara. Kiel mi eksciis el ŝia parolado, ŝi estis instruistino de rusa lingvo. Ŝi parolis kaj parolis, sed mi jam ne povis dormi. Nur mi ĉiam restis sub mia surtuto. Ŝia parolado komencis interesi min, kiam ŝi diskutis kun kelkaj viroj pri lingvaj problemoj, poligloto kaj pli poste pri Esperanto. Tio estis veraj sensencaj ajtoj per kiuj ŝi argumentis kontraŭ Esperanto kaj esperantismo. Komprenoble, ke mi jam ne povis auskulti plu tiujn mensogojn kontraŭ nia movado. Mi flankenŝovis la surtuton kaj intervenis en la, por mi tiel ofendeman diskuton, ĉar mi konstatis, ke neniu el la diskutantoj estis vere informita pri nia celo kaj tute ne pri nia lingvo. Mi klarigis al la kunvojaĝantoj, kio Esperanto fakte estas. Donante ekzemplojn el la gramatiko kaj raportinte pri la historio de nia movado, mi tuj sukcesis havi ĉiujn auskultantojn je mia flanko kaj ĉiuj simpatiis kun nia lingvo kaj ideo. La instruistino, vidinte, ke ŝi jam nenion povas diri kontraŭ kaj ĉiuj ŝiaj argumentoj montrigis malsagaj, debutis per la vortoj: "Tiaj homoj kiel vi estas, devus paroli ĉiuj ruse kaj la situacio aspektus tute aliel!" Mi jam nenion alian povis fari ol respondi ruse kaj plu ankoraŭ demandi ruse. Sed, kia estis mia surprizo: La instruistino ne kapablis bone respondi al mi nek per la rusa lingvo. Al ŝia argumento pri kosmopolitismo, mi prezentis al ŝi kelkajn Esp-paĝgazetojn kaj tradukis nacilingven la titolojn kaj en tiu debato Esperanto venkis centprocente.

Mia granda revo estis, kiel ĉe ĉiu alia esperantisto kaj juna homo, viziti ankaŭ foje eksterlandon. Kaj mi ĉiam deziris havi eblecon povi partopreni eksterlandan muntaĵon. Mi estis jam aliginta al pariza SAT-kongreso, kium bedaŭrinde mi ne sukcesis viziti, sed mia malnova revo tamen efektiviĝis, kaj mi povis reprezenti nian popolon kaj esperantistaron en proksima eksterlando-Hungario. Mi povas diri, ke mia muntista profesio

plenumas miajn revojn pli rapide ol mi pensis, ĉar en tiu tempo kiam vi tute agrable travivos la Kristnasko-festojn en viaj familiaj rondoj, mi denove troviĝos en eksterlando kaj festos tiuj tagojn de paco kaj reciproka amo ĉe la montpiedoj de la Transilvaniaj Alpoj, en la amika Romanio. Mi ne esperas, sed mi kredas, ke ankaŭ tie mi denove renkontiĝos kun esperantistoj, kvankam mi tie ne havas korespondantojn.

Sed nun mi jam devas raporti al vi pri mia restado en Hungario. Akceptu korajn kaj vere amikajn salutojn de ĉiuj hungaraj esperantistoj kun kiuj mi sukcesis renkontiĝi en la urboj Szentes kaj Hodmezővásárhely. Du monatojn mi travivis en tiu lando kaj multajn rememorojn mi kunprenis, sed mi devas konfesi, ke la plej belaj estis tiuj, de nia amika renkontiĝo. Bedaŭrinde mi povis travivi nur tri tagojn inter miaj esperantistaj amikoj. Sed mi devas diri, ke tiuj tri tagoj signifas por mi tutan romanon pri novaj spertoj, pruvojn de grandega amikeco kaj homa amo, nur pro tio ke mi parolas esperante. Tiuj homoj ĉion kredis, kion mi diris, ĉar mi parolis esperante kaj neniu el la hungaraj esperantistaj geamikoj aŭlasis la penson, ke mi povus ankaŭ fanfaroni aŭ mensogi. Ili sciis, ke mi estas esperantisto kaj tio sufiĉis por la fakto, ke mi estas honesta homo kaj esperantistoj ne mensogas.

Jes karaj gekdoj, neniu povas tion kredi, kiu tion ne persone spertis, egale en kiu ajn eksterlando. Esti esperantisto, signifas esti en eksterlando simbolo de homa honoreco kaj de vera amikeco. Kiam mi unue audis pri Esperanto, ankoraŭ kiel ĉeĥoslovaka soldato en la jaro 1949, mi ne sciis ankoraŭ, ke pere de tiu lingvo mi foje trovos en la mondo tion bonajn kaj sincerajn amikojn. Esperanto ne signifas nur internacian lingvon, sed ankaŭ honoron, senliman amikecon, grandegan konfidon kaj tion plej gravan, kio tiutempe ofte mankas inter la popoloj - la amon de homo al homo. Estas por mi vera honoro, ke mi nun povas konfesi al vi,

ke mi estis fiero pro la fakto, ke mi estas esperantisto. Mi komprenis al la hungara muntaĵo ankau mian gitaron, por povi prezenti al la hungaraj esp-istoj niajn belajn polkantojn, kiujn mi tiom ŝatas kaj mi ankau kantis ilin al miaj amikoj, kiujn mi renkontis en tiuj du urboj. Sen fanfaroni, niaj kantoj tre plaĉis al la hungaraj gemikoj.

Kiel granda estis mia surprizo, kiam la ges-anoj, kiuj gastigis min nur kelkajn horojn en la urbo Hodmezövasarhely petis min kanti la ĉeĥoslovakian himnon, kiun ili ankoraŭ neniam audis. Kredis al mi karaj gek-doj, ke mi havis larmojn en la okuloj kiam mi ludis kaj kantis la himnon kaj ĉiuj Hungaroj, inter ili multaj, kiuj ankoraŭ ne komprenis bone Esperanton, ekstaris kaj tute silente auskultis mian belan himnon. Estas ne forgeseblaj momentoj kiujn oni povas travivi. Jam horon mi sidis en la salono, kiam malfermiĝis la pordo kaj alvenis saluti min iom pli maljuna esperantistino - virino el kamparo - kiu devis voĵagi por tiu momento multajn kilometrojn per vagonaro. Ŝi restis stari meze de la pordo kaj tute forgesis siajn parolojn, ŝi nur donis al mi sian malmolan manon kaj sen vortoj ŝi komencis - plori. Kion mi povis diri al tiu bonkora virino karaj gesamideanoj? mi pre-mis ŝian manon, donis al ŝi fratan kison kaj diris nur: Dankon kara patrino, mi ĉion komprenas, kion vi volus diri al mi. Pli poste ŝi jam tre bone parolis esperante kaj mi eksciis, ke ŝi konas Esperanton nur post unujara lernado, kaj mi estas la unua eksterlanda esperantisto, kiu ŝi renkontis. Neniam mi forgesos tiun samideanon, kiu sole ne sciis, ĉu li pli bone parolas slovake aŭ hungare, sed kiu diris, ke plej perfekte li majstras Esp-on. Li ankau bonvenigis min en la stacidomo en flua slovaka lingvo. Mi neniam forgesos vin karaj Sani Sipoš kaj Sedor Ferenc, vin karaj gedzoj Bacsu, vin kara Julia Toth, la patrino de Esperanto en Hodmezövasarhely kaj ĉiujn ceterajn gesamideanojn, kiuj min tiel kore kaj frate akceptis en sia bela hungara patrio. La hungaraj gek-doj havas malfacilan situacion, sed ili kurage laboras por nia afero. Ili ĉiuj volus ankau viziti nian land-

on por kovinki sin, ke per Esp-parolas ankoraŭ pluaj homoj, fremdaj laŭ nacio, sed proksimaj kaj frataj dank al nia lingvo kaj ideo. La hungaraj k-doj batalas kurage, ili bezonas nur vi-an helpon. Mi promesis al la hungaraj k-doj nian helpon.

En Hungario la situacio por Esperanto estas pli mizera ol en nia lando. Kelkaj iam eminentaj hungaraj esperantistoj fariĝinte partianoj pozicias nun negative al Esperanto. La fama hung. esp-ista poeto Julio Baghy blindigis kaj vivas en Budapeŝto. Aliaj esperantistaj entuziasmuloj, kiuj havas ankoraŭ sufiĉan forton batali por nia afero, al tiuj mankas financaj rimedoj por propagando. Iliaj kluboj trovigas en iliaj logejoj.

Karaj gek-doj, mi vokas vin, ne lasu tiujn hungarajn k-dojn solaj kaj helpu al ili almenaŭ per viaj konsiloj kaj kuragigaj vortoj, kiuj signifas por ili fortendonan subtenon. Mia vizito ankau multe kontribuis en tiu senco. Ni ĉeĥoslovakaj muntistoj bone reprezentis nian nacion kaj konvinkis la hungarajn laboristojn, ke ni tute nenion havas kontraŭ la hungara nacio kaj nia deziro estas nur daŭra amikeco kun ĝi. Kaj nia plej ŝatata celo estas la mondopaco.

Vivu Esperanto en la tuta mondo!

Viva la paco kaj nia movado!
František KASTNER
PLZEN

IOM PRI NIA SITUACIO EN DEĈIN

Eble vi jam scias, ke nia Esp-grupo ne plu ekzistas. Certe ne pro malintereso de niaj klubanoj, sed pro tre malfavoraj cirkonstancoj sub kiuj ni tie devas labori.

Aliginte al fervojista uzina klubo, ni komence guis sufiĉan simpatian. Ni ricevis propran klubojon, bele kaj komforte ekipitan, hejtigitan kaj lumigitan. Ĉion tute senpage. Ni komencis labori kredinte, ke ne okazigos ŝango. Ni publike prelegis, aranĝis kursojn, ekskursojn en la naturon ktp. Mi estis elektita prezidanto de la klubo kaj devis zorgi pri 14 ĝiaj fakaj rondetoj.

Lauordone mi ĉiu monate sendis raporton pri la agado de la klubo al la centro en Praha, /verŝajne tro favorajn pri la Esperondeto/

Subite kaj ne atendite alvenis du lingvoprofesoroj, kiuj ĉeestis en nia rondo tutan vesperon. Ili deklaris, ke ili ne venis por likvidi nian rondeton, sed por gustigi nian agadon, kiu lau ilia koncepto estis erarplena. Mi prezentis amason da diversspeca materialo, kiun mi dum longa tempo kolektis. Kvankam ili malatentis ĉion, ili tamen laudis nian energion kaj laboremon. Ili rekomendis al ni anstataŭ Esperanton, instrui la rusan lingvon. Ni respondis, ke neniu el ni kapablus tion, ĉar neniu majstras ĝin tion por povi mem instruadi. Post duonjaro ni estis maldungitaj kaj oni eĉ intencis forpreni nian kluban posedaĵon, kiun ni pene kaj dank al nia laboremo kaj ŝparemo sukcesis aĉeti. Sed tio ne sukcesis. Ni farigis izoluloj, sed malgraŭ tio ni ĉiuj korespondas kun eksterlando, kion ankoraŭ neniu malpermesis.

Antaŭ tri monatoj ni interkontaktigis kun la virina packomitato de nia urbo, kiu renkontigis min kun sincera kompreno por nia afero. Tio okazis kiam mi montris kelkajn "Oomoto"-bultenojn kun bildoj kaj artikoloj pri atom-kaj hidrogen-bomboj. Krome mi poste povis prezenti tradukaĵojn el "PACO" kaj "LA PACDEFENDANTO", bonaj por la defendo de la paco

kaj mi povas diri, ke la ĉeestantoj proklamis, ke ili ankoraŭ neniam legis kaj audis tion da interesaj kaj samtempe instruajn informojn pri tiuj teruraj armiloj. Oni petis min arangi publikan prelegon, ĉar la defendo de la paco, kiu ja estas tion endangerigita, meritas la atenton kaj subtenon de ĉiuj veraj pacamantoj.

Mi nun atendas alvenon de materialo rekte el Japanio, kiu konsistos el diversaj publikajoj. Se oni sukcesos arangi tiun prelegon, kiun mi akompanus per dokumentaj lumbildoj, la sukceso estos centprocenta, ĉar tiuj venis el lando, kiu proprasparte suferis la atom-kaj hidrogen-atakojn. Ankaŭ en mia ĉirkauaĵo kaj labo-

rejo mi ofte rakontas al interesuloj pri tiuj teruraj armiloj, kiuj kuŝas pretaj ĉe kelkaj sangavinduloj por ekstermi la homaron.

Mi estas certa, ke malfrue ni bedaŭrus nian malatenton kaj neintereson, kiu ankoraŭ nun ekzistas rilate tiuj ĉi armiloj.

Mi spertigis, ke plejparte niaj samlandanoj volas pacon, ili interesas pri tiuj ĉi inferaj inventaĵoj. Bedaŭrinde ekzistas neniu krom ni, esperantistaj pacdefendantoj, kiuj povus al ili klarigi ĉiujn terurajojn kaj turmentojn, kiuj nin ĉiujn atendas, se ni malobeos la voĉon de nia konscienco kaj dediĉos nian atenton nur al flankaj aferoj. Kaj jen ni stariĝu esperantistaj pacdefendantoj, por alten kaj forte levi nian voĉon kaj sentime diri al ĉiu, kio nin atendas. Ĉiu el ni havas la eblecon kredi ĉirkaŭ si rondeton da kunlaborantoj, kiuj vole aŭ nevole disvastigu niajn informojn pri ĉiuj terurajoj de ambau bomboj. Precipe ni prezentu krom la vortoj, ankaŭ bildojn, broŝurojn kaj alian tiurilatan dokumentan materialon. Neniu ja krom ni havas tiajn vastajn rilatojn kaj pro tio ni kurage klarigu kaj batalu kontraŭ ekflamo de nova mondmilito! Ni ne timu, ĉiuj ja volas kun ni la pacon kaj ni plejumas nur nian honestan devon, lau ordono de nia konscienco.

Václav RŪŽIČKA
DĚČÍN

NIA TUTŝTATA KUNVENO DE ESPERANTISTAJ PACDEFENDANTOJ

Kompare al la graveco de tiu ĉi kunveno ni ankoraŭ ricevis ne sufiĉajn instigojn kaj proponojn. Nur oni ĝenerale konsentas, ke la kunveno okazigu ĝomere dum la libertempoj kaj daŭru 5-7 tagojn por povi pritrakti ĉiujn necesajn problemojn rilate nian movadon. La urbo por la kunveno?

Laste ni informis, ke niaj k-doĵ proponas por kunveni, la urbojn Doksy, Olomouc kaj Brno. Ĝis la redakcia fermo ni nur eksciis, ke la gek-doĵ de Olomouc kaj Ostrava intencas tiun aferon pritrakti dum ilia komuna regiona kunveno la 8-9. de januaro en Olomouc.

Ĉar la rondeto en Olomouc ŝajnas ĝui la plej bonan pozicion, es-

tus tre dezirinda, ke ili akceptu arangi la Tutŝtatan kunvenon en tiu urbo, kiu situas preskaŭ en la centro kaj estas egale atingebla el ĉiuj partoj de nia ŝtato. Plue niaj tieaj gek-doj jam preskaŭ tradicie kunlaboras kun la regiono de Ostrava, ili pro tio povas kun certeco ankaŭ kalkuli kun ties helpo. Ni esperu, ke la k-doj, tuj post la konferenco de ambau regionoj en Olomouc informos nin pri siaj decidoj. Kompreneble, tio ne signifas, ke ne ankaŭ aliaj urboj povas proponi al ni gastigon de nia kunveno. Estus tre dezirinda, ke ni povu jam en nia februara eldono prezenti al niaj legantoj viajn proponojn kaj pluajn instigojn por la kunveno. Ankaŭ la aktoroj, poemverkistoj, kantistoj kaj aliaj sendu al ni siajn programojn, rilatante la pacmovadon por la kultura kaj amuza parto de nia kunveno.

La intereso partopreni la kunvenon jam nun montrigas tre granda, eĉ eksterlandaj gek-doj preparas sin alveni Ĉeĥoslovakion por povi partopreni nian harmonian familian rondon. Ĉiujn instigojn, proponojn kaj program-aligojn, direktu al k-do. Rud. BURDA, PLZEN, Palackého nám. 6.

KONTRAŬ REARMIGO DE GERMANIO

Kial ni esperantistaj pacdefendantoj estas kontraŭ la rearmigo de Okcidenta Germanio? La rearmigo de Germanio estas akceptata diference en la landoj de la du kontraŭ si starantaj ŝtatblokoj. La unuaj asertas, ke rearmigo de Germanio kondukas al revivigo de la germana militismo kaj fine al nova agreso kontraŭ la popoldemokr. ŝtatoj, kiuj prave sin sentas minacataj. Ankaŭ aliaj nacioj kruele spertis la germanan militarismon kaj prave timas gian renovigon.

La aliaj kredas sin ne sufiĉe fortaj sen la germana militarismo, por povi kontraŭstari kaj rebati eventualan agreson de la sovjeta bloko. Tiun blokon gvidas ĉefe kapitalistoj, kiuj timas perdi siajn posedaĵojn. Mi opinias, ke la rearmigo de Okcid. Germanio povas neniel grave kontribui al la defendo de la kapitalista regimo kont-

raŭ la komunismo, ĉar same ankaŭ la popoldem. bloko povas starigi kontraŭ ĝi rearmigitan Orientan Germanion/DDR/. Tio povus konduki al fratbatalo, de Germanoj kontraŭ Germanoj. Finfine ambaŭflanke ni povus ĝui atom-kaj hidrogenboman militon.

Jen la kazo, kiu instigas nin rifuzi ĉiun ajn rearmigon. Ni devas rifuzi la rearmigon de Okc. kaj de Orienta Germanio, ĉar kiam ni batalas por generala senarmigo, estus absurda konsenti kun la enkonduko de militarismo en ŝtaton, kiu jam estas senarmigita. Ni ne nur devas persiste batali kontraŭ la rearmigo de Germanio, sed ni samtempe klopedu propagandi kaj disvastigi la postulon por senarmigo de ceteraj ŝtatoj, por internacia kontrolo de atomkaj hidrogen-energioj kaj ties uzon nur por pacaj konstruaj celoj, kiuj servus al la homaro. Tiel ankaŭ postulas la Monda paktokonsilantaro.

Rudolf BURDA

M O N T E V I D E O

Laŭ informoj el „SAT-amikaro“ n-o. 101 de dec., la pariza radiofonio raportis la 11. de decembro je la 13a horo, ke la generala konferenco de UNESKO en sia lasta kunsido aprobis Esperanton kiel universalan mondlingvon kaj la rusan kiel lingvon de labor-kunsidoj. Necesas, ke niaj legantoj tiun ĉi favoran novajon ĉi-okaze disvastigu, ĉar niaj gazetoj ĝis nun pri tiu grava decido konservas silenton.

R. BURDA

AL NIAJ ABONANTOJ

Kun tiu ĉi n-o. ni sendas al vi poŝtpagilon por ke vi povu pagi la jarabonon por 1955. Ne forgesu sur ĝia parto por komunikoj noti por kio vi pagas kaj vian gustan adreson. Por la Pacdefendanto necesas pagi 12.-Kĉs. Por viaj eksterland. amikoj 13.-Kĉs. La adreson skribu preslitere! Eksterlandaj gek-doj povas ankaŭ aboni rekto ĉe nia red. kontraŭ sendo de 12 int. resp. kup. au samvalora esperantajo. La jarabono por "PACO" faras 13.-Kĉs/por eksterlandaj k-doj abonebla nur ĉe ilia landa peranto.

NIA MOVADO EN ĈEĤOSLOVAKIO

MLADECKO okr. Opava, Esp-rondeton de 15 gelernantoj el Meza lernejo gvidas lernejdirektoro Jan Ĥadámek. BRNO, okaze de la 95. naskigtago de L.L. Zamenhof arangis la Esp-rondeton de la Kult. Domo solenan vesperon kun riĉa programo. Kantisthoro "Javorina" de Agrikultura Altlernejo en Brno prezentis kantojn demoravia Slovakio en ĉeĥa kaj Esp-lingvo.

LÁZNĚ BÍLINA en tiu loko ĝis nun ekzistas nur 2 esp-istoj, k-do. Prokop kaj la estro de la Kult. Domo k-do. Koláček. Ili promesis komenci propon-gandon, kunligante ĝin kun lumbild-parolado de k-do. Pech el Plzen.

TECHONÍN poŝta MLADKOV, en tiu loko ni havas unu solan esp-iston, k-don Stan. Werner, sufiĉe lingvoscia por arangi kurson kaj fondi grupon, sed li kredas, ke nia rondeto en TRUTNOV kie li estas membro, faros tiun laboron anstataŭ li.

OLOMOUC, la 8-9. de jan. okazigos kom. laborkonferenco de la regionoj Ostrava kaj Olomouc. Gek-doĵ el aliaj lokoj estas kore invitataj. Nova kurso komencos en januaro. La 4-9. de jan. okazos instrua seminario en la Ekspozicia pavilono en kies kadro prelegos la 9/1. reprezentanto de la regiona packomitato pri la temo "Laboruloj de la tuta mondo defendas la pacon". Regulaj kunvenoj: ĉiu ĵaŭde de 19-21. kaj ĉiu marde de 18-20. horo en la Uzina klubo de Hospodář. podniky/Smetana-parko.

DECÍN, dank'al la aktiveco de nia fervora k-do. V. Růžička kontribuis jam kelkdekoj da ĉiurbaj lernejin-fanoj per siaj verkoj al la japana eldonejo HETBONSYA por la projektita volumaro de INFANOJ EN LA MONDO. La verkoj estas jam forsenditaj akompanate de valoraj fotoj, kiuj k-do. V. Růžička mem pretigis.

PLZEN, la 18. de dec. okazis vespero honore al la 95. naskigtago de L.L. Zamenhof, kiun partoprenis 30 gek-doĵ. Nia junularo sub gvido de k-do. Horejší kaj k-dino. Sloufová sukcese prezentis tiurilatan programon. Estis sendita solidarec-esprimo, subskribita de ĉiuj ĉeestantoj al la urba konsilantaro de Coventry/Angl. La grupo decidis por 1955 membrokotizon de 20.-Kĉs inkluzive la jam aĝono por LA PACDEFENDANTO.

PRÍBORĤ-do. Satttek kontribuis per 2 infanaj verkoj al la eldonejo de HETBONSYA en Japanio.

PRAHA, en nia ĉefurbo jam troviĝas pli ol 60 abonantoj de L.P. kaj de PACO. K-do. Zmeškal vere bone zorgas pri nia "MIGRANTA BIBLIOTEKO", kiu jam konsistas, dank'al la oferto de niaj en-kaj eksterlandaj gek-doĵ el multaj interesaj ekz-oĵ. Ĉiu abonanto povas kontraŭ pago de sendkosto elprunti librojn laŭ sia plaĉo. Petu katalogon ĉe nia bibliotekisto: K-do. Alois ZMESKAL, Celetná ĉ. 2, PRAHA I.

MIKULOV, nia k-do. kanoniko Alfred MACEK, membro de la estraro de la Distrikta Packomitato en Mikulov en ties kunvenoj regule mencias raportojn aperintajn en en PACO kaj L.P. Du foje li prelegis tie pri esp-ista pacdefenda laboro. Por fondi grupon la tempo ankoraŭ ne maturigis. Esp-pagazetoj estas publike elmetitaj en legejo de Kultura domo.

KOPŘIVNICE, en ekspozicio pri Popola Ĉinio estis prezentitaj fotoj kaj afiŝoj, ricevitaj pere de Esperanto. En nia uzina gazeto "TATROVÁK", kiun eldonas la uzina kom. partio, sindikato kaj junular-organizo, aperis du leteroj, de k-do. Balague, sekretario de MEM kaj de k-do. R. Farail el Bordeaux responde al alvoko de nia grupo rilate la konferencon en Moskvo.

BRNO, esp-istaj studentoj de altlernejo en Brno decidis dum sia kunveno jenan proklamon: "Se la homoj volas vivi en vera paco, ili nepre devas bone interkoni sin, Internacia rilato kaj interŝango de spertoj kaj opinioj inter ĉiuj sociaj tavoloj kaj fakaj institutoj mondscale vere urgas. Ni estas konvinkitaj, ke sukceson en tiu direkto povas alporti nur universala akcepto de Esperanto. Komprenante la altan signifon de morala pacigo kaj unuigo de la homaro, kiu elkreskus el reciproka ekkono de la homoj ĉiulandaj, ni decidis ekagi por eluzi Esp-on en gravaj agadkampoj de homoj: scienco, tekniko, filozofio, arto ktp. Nia peranto estas k-do. Josef CINK, BRNO, Tvrđého ĉ. 9, Ĉeĥoslovakio.

HRADEC KRÁLOVĚ, k-do. Zdeněk HRŠEL sukcesis varbi kvar novajn abonantojn por L.P. inter ili du el eksterlando.

NI VOKAS ĈIUJN ĈEĤOSLOVAKAJN GEMARADOJN, SENDI AL NI REGULE RAPORTOJN PRI NIA MOVADO EN ILIA LOKO.

K-do. Ilija ANTONOV, Str. Ivan Nazov n-o. 9, GABROVO, Bulgario, kun ĉ. land.
 K-do. Eduard V. TVAROŽEK, redaktoro, Hviezdoslavova 2/III, MARTIN, Ĉeĥoslovakio, pri kultur. temoj precipe kun Islando, Norvegio kaj Mez-Ameriko, interŝ. fotobildkartojn kaj il. turism. prespektojn kun ĉ. l. Afr. fil.
 K-do. František GALGOČI, MELČICE, okres Trenčín, Slov., Ĉeĥoslovakio, kun ĉiulandaj filatelistoj.
 K-do. Ján HADÁMEK, lernejdirektoro, JAKARTOVICE okr. Opava, Ĉeĥoslovakio ŝatas ricevi sciigojn kaj spertojn pri efikaj instrumentoj al infan.
 K-do. Filip Vasilev ROMANOV, st. 2, "Gurko" 17, TIRNOVO, Bulgario, kun 16 gis 30 jaraj gek-doĵ pri ĉiu temo.
 K-do. Helmut TREPPE, Pestalozzistr. 11, RADEBEUL, l. Germanio-DDR/27jara librotenisto/kun k-dinoj el ĉ. l.
 K-dino. Katalin ZOMBOR, Felszabudulásútja 107, PÉCS, Hungario/13jara/, kun ĉiuj landoj. Ĉerte respondas.
 ADRESŜANĜO: K-do. Stanislav WERNER antaue en TRUTNOV, logas nun en Téchonín ĉ. 175, poŝta MLADKOV, ĈSR.

K-co. Gančo Jordanov GANEV, vil. TOPČII, reg Razgrad, Bulgario, pri ĉiuj temoj kun ĉiuj landoj.
 K-do. Josef HOPF, NOVE SEDLO ĉ. 98 u Lokte, Ĉeĥoslovakio, kolektas k. interŝ. maŝinskrib. Esp-revuojn k. Esp-revuojn el franclingva regiono kaj franclingvajn il. gaz. Rekompenca manskribitaj tradukoj kaj filat. afr. leterojn.
 K-do. A. G. PROVOST, rue Lesage 15, PARIS XXe, Francio, sendas Esper. stenografan revuon kontraŭ pago de 6 int. resp. kup. por jarabono.
 K-do. Josef NOVÁK/soldato/P. S. 14/24, BÍLOVICE u Uher. Hradiště, nur kun junularo el Ĉeĥoslovakio
 K-do. Mária KOVÁČSEVICS, Felszabudulás ut. 73, PÉCS, Hungario/13jar/ kun ĉiuj landoj per il. p. k.
 K-do. Rudolf BURDA, Palackého n. 6, PLZEŇ, ĈSR, vendas tute novan port-eblan kofro-skribmaŝinon, marko "WAG"/germ. produkto/prezo: 1.800 UNU KORRESP. ANONCO KOSTAS 3.-Kĉs au 3 int. resp. kuponojn. Kondiĉo: Respondu almenaŭ 1 foje per pk.

MUNICIO POR NIA BATALO :

R E C E N Z O

K-do. Cor de Waart-Plzeň..... 5.-Kĉs
 K-do. D-ro. Nigra-Plzeň..... 10.-"
 Esp-junularo-Plzeň..... 5.-"
 K-do. Boh. Zíka-Plzeň-Černice. 1.-"
 K-do. Jiří Plachý-Plzeň..... 1.-"
 K-do. Mazan -Plzeň..... 5.-"
 K-do. Zikmund-Plzeň..... 2.-"
 K-do. Valeta-Plzeň..... 5.-"
 K-dino. L. Sloufová-Plzeň..... 3.-"
 K-do. R. Burda-Plzeň..... 10.-"
 K-do. J. Mazurek-Uh. Hradiště.. 5.-"
 K-do. J. Hadánek-Jakartovice.. 2.-"
 K-do. Václ. Růžička-Děčín..... 7.-"
 K-do. Jos. Rebiček-Olomouc.... 5.-"
 K-do. Oldř. Kail-Mezoun..... 20.-"
 K-do. A. Macek, kan. Mikulov.... 15.-"
 K-do. Nenomata..... 16.-"
 K-do. V. Kaplánek-Mar. Lázně... 15.-"
 K-doĵ. Kodytek-Berndt-N. Měst. 10.-"
 K-do. Is. Sabela-Orlová II.... 8.-"

"ROZOJ KAJ URTIKOJ" de Poul Thorsen, 117-paga bele bindita poemaro de jam konata Esp-poeto. 8 poemoj estis premiataj ĉe diversaj bel-artaj konkursoj. La aŭtoro persone prezentis la eskiman parton prele-ge en Somera universitato Zagreb en 1953. Li estas prez. de Dana ekzamena komisiono por Esp-o. 30 poemoj estas originaloj. La eldono similas miniaturan kolekton de dana antologio. La libron karakterizas plaĉa ekstero kaj tipografio. Ĝin ornamas 34 trafaj, ofte spritaj vinjetoj de Berge Hamberg. Prezo: 10.50 dan. kr. au 18 int. resp. kup. Aĉetebla ĉe: Komuna konversacia klubo, Randbelvej 4, KOPENHAGO F. Danlando.

El tiu libro eblas ĉerpi interesan programon por festaj vesperoj. Perfektaj esp-istoj povas gularajn vort-kaj sent-esprimojn por kompletigi sian lingvoscion. Ni rekomendas ĝin por ĉiu biblioteko.

Al ĉiuj ni tutkore dankas.
 Koregan dankon al ĉiuj por la senditaj Kristnask-kaj Novjar-deziroj. Mi dankas ankau por via kunlaboro. Ĝi daŭru ankau en 1955! R. Burda

Eldonis: Závodní klub ROH-odbor ESPERANTO, TATRA, n.p. KOPŘIVNICE
 Redaktis: K-do. Rudolf BURDA, Palackého nám. ĉ. 6. PLZEŇ, ĈSR